

בית המשפט העליון: סטייה ממועד מנחה לביצוע תוכנית, גם בחלוף שנים רבות, אינה בהכרח מפקיעה את הסמכות לבצע את ההפקעה הקבועה בתוכנית
*

בית המשפט המחוזי: לא חלה על מוסד תכנון חובה לפרסם לעיון הציבור עמדות של גופים כגון המשרד להגנת הסביבה, רשות ניקוז ואיגוד ערים ביחס לתוכניות
*

ועדת ערר: אין לוועדה מקומית לתכנון ובניה סמכות לאשר הקלה מהנחיות מרחביות
*

ועדת ערר: אין מקום לקבוע אירוע מס חדש שאינו קבוע בחוק שעניינו חריגה מהותית מנספח מנחה
*

ועדת ערר: ניתן להגיש ערר מכוח סעיף 112(א1) לחוק התכנון והבניה רק על החלטת ועדה מקומית בדבר אישור תוכנית או דחייתה
*

ועדת ערר: אין לחרוג מפרק זמן של 6 שנים למימוש היתר בניה
*

ועדת ערר: כדי להנות מפטור מהיטל השבחה לפי סעיף 19(ב)4 לתוספת השלישית, נדרש להוכיח כי החייבת בהיטל הינה עמותה ואין די בכך שהתוכנית המשביחה כוללת גם תועלת ציבורית
*

ועדת ערר: תוכנית רג/1800 תיחשב לתוכנית כוללנית על אף שלא הוגדרה כך בהוראותיה

לקוחות נכבדים,
אנחנו שמחים להציג בפניכם גיליון נוסף של מעו"דכן תכנון ובניה ובו עדכוני חקיקה, פסיקה והחלטות ועדת ערר מהעת האחרונה.

לאחרונה פורסמה להערות הציבור טיוטת צו התכנון והבניה (הארכת התקופה האמורה בסעיף 60(ב) לחוק התוכנית הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום המדיניות הכלכלית לשנות התקציב 2021 ו-2022, תשפ"ב-2021)), התשפ"ה-2024, המציעה להאריך בשנה, עד ליום 1.1.2026, את התקופה אשר עד אליה ניתן יהיה להגיש בקשה למתן הקלות, בתנאי שיתקיימו בה מספר תנאים מצטברים: (א) עניינה של הבקשה למתן הקלה הוא תוספת לבניין קיים שבנייתו הושלמה שמונה שנים או יותר לפני מועד הגשת הבקשה; (ב) הבקשה להקלה הוגשה מתוכנית מאושרת שהוחלט להפקידה עד ליום 1.1.2023; (ג) ההקלה המבוקשת מצויה בתחום תוכנית מוצעת שהוחלט על הפקדתה טרם הגשת הבקשה להיתר; (ד) הבקשה להקלה תואמת את הוראות התוכנית המוצעת.

עוד פורסמה להערות הציבור טיוטת תיקון לתקנות התכנון והבניה (רישוי בניה), תשע"ו-2016, המציעה להוסיף לתקנות אלו סעיף שיבהיר כי רשות רישוי רשאית לאשר בקשה להיתר, אף אם לא ניתנה הסכמת בעלי הזכויות במקרקעין לפי חוק המקרקעין. זאת, בכפוף להתקיימות התנאים המפורטים בתקנה 36 לתקנות רישוי בניה (מתן זכות עיון בבקשה להיתר וצרופותיה, ומשלוח הודעה בדבר הגשת הבקשה להיתר לבעלי זכויות שלא נתנו את הסכמתם לה). עוד מוצע, כי ההחלטה לאשר את ההיתר וההיתר יכללו הבהרה לפיה אין במתן ההיתר כדי לגרוע מהוראות כל דין ובכלל זה מהוראות חוק המקרקעין.

בנוסף, פורסם להערות הציבור תזכיר חוק לתיקון חוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965, המציע, בין היתר, לתקן את פסקה (9) בסעיף 62א(א) לחוק התכנון והבניה, ולקבוע כי לוועדות המקומיות תהיה סמכות לאשר בתוכנית כל עניין שניתן היה להתירו בהקלה טרם שינוי וצמצום משטר ההקלות בתיקונים 134 ו-155 לחוק התכנון והבניה.

כתמיד, נאחל לכם קריאה מהנה, שנה אזרחית שקטה ומוצלחת, ונאחל לשובם של כל החטופים לביתם.

סטייה ממועד מנחה לביצוע תוכנית, גם בחלוף שנים רבות, אינה בהכרח מפקיעה את הסמכות לבצע את ההפקעה הקבועה בתוכנית

עע"מ 2604/23 אליהו שבת נ' יוסף אביעזר (המנוח) (נבו, 16.10.2024)

בבית המשפט העליון בפני כבוד השופטים דוד מינץ, עופר גרוסקופף וחאלד כבוב, ניתן ביום 16 באוקטובר 2024.

עסקינן בערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים, בו התקבלה עתירה שעניינה בהפקעת דרך שירות המצויה בשטחו של המערער והמובילה לשטחם של המשיבים. בערעור זה התעוררה שאלת האפשרות להפקיע שטח מכוח תוכנית מפקיעה אשר קבעה כי תבוצע בתוך 25 שנים, וזאת בחלוף כ- 50 שנים ממועד אישורה.

בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע כי לא נפל פגם בהחלטת הוועדה המקומית לתכנון ובניה חוף השרון והמועצה האזורית חוף השרון להפקיע חלק מדרך השירות. נפסק, תוך אזכור הלכות קודמות בעניין, כי מועד ביצוע התוכנית הינו מועד מנחה ואינו מועד מחייב, ועל כן סטייה מהמועד המנחה - גם בחלוף שנים רבות - אינה בהכרח מפקיעה את הסמכות לבצע את ההפקעה הקבועה בתוכנית. זאת בפרט במקרה דנן, בו הצורך בהפקעה התעורר בחלוף שנים רבות.

לא חלה על מוסד תכנון חובה לפרסם לעיון הציבור עמדות של גופים כגון המשרד להגנת הסביבה, רשות ניקוז ואיגוד ערים ביחס לתוכניות

עת"מ (חיי) 47657-12-23 אליאנס חברה לצמיגים בע"מ נ' הוועדה המחוזית לתכנון ובניה מחוז חיפה (נבו 1.11.2024).

בבית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בפני כבוד השופטת תמר נאות פרי, סגנית נשיא, ניתן ביום 19.3.2024.

עסקינן בעתירה שעניינה החלטת הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה חיפה לאשר בתנאים את תוכנית מתאר מקומית 302-0700096 "חדרה - שער העיר הצפוני" (להלן: "הוועדה המחוזית" ו-"התוכנית", בהתאמה), תוך דחיית התנגדות העותרת לתוכנית. בעתירה נטען, בין היתר, כי נפלו פגמים בהליך אישור התוכנית, ובכלל זה, כי הוועדה המחוזית התבססה על מסמכים ונתונים, כגון עמדת משרד הגנת הסביבה, רשות הניקוז, איגוד הערים וכו', שלא הוצגו לציבור לפני קבלת ההחלטות, ולכן לא ניתנה האפשרות לבחון את אופן שקילתם ולהגיש התנגדות בעניין.

בית המשפט דחה את הטענה בהפנותו לסעיף 96א(א) לחוק התכנון והבניה, המפרט את המסמכים אשר חובה להעמידם לעיון הציבור החל ממועד הגשתם למוסד התכנון והם: "מסמכי תכנית וכל מסמך אחר שהוגש לפי חוק למוסד תכנון הדרך בתכנית על ידי מגיש התכנית או מי מטעמו, וכן חוות דעת שהגיש נציג בעל דעה מייצעת לפי סעיף 18(ג2), חוות דעת היועץ המשפטי ומהנדס הוועדה המקומית שהוגשו לפי סעיף 61א(ג1), חוות דעת מהנדס הוועדה המקומית שהוגשה לפי סעיף 61א(ג4), וחוות דעת נציג שר בוועדה המחוזית או גורם אחר שקבע שר הפנים שהוגשה לפי סעיף 61ב(ב)..."

נקבע, כי עמדת המשרד להגנת הסביבה, עמדת רשות הניקוז ועמדת איגוד הערים אינן נכללות בהגדרת "מסמכי תוכנית" או בהגדרת "מסמך אחר שהוגש לפי חוק למוסד תכנון" - כיוון שאין הוראה כלשהי בחוק הקובעת את חובת הגשתם - או באחת מהקטגוריות האחרות המוזכרות בסעיף, ולכן לא חלה על הוועדה המחוזית החובה לפרסמם לעיון הציבור.

אין לוועדה מקומית לתכנון ובניה סמכות לאשר הקלה מהנחיות מרחביות

ערר (קמ) 1018-06-24 אליהו ושיינא וילהלם נ' ועדה מקומית לתכנון ובניה קריית מלאכי (נבו, 31.10.2024)

בוועדת ערר לתכנון ובניה מחוז דרום (להלן: "ועדת הערר") בפני יו"ר הוועדה עו"ד עמית אופק, ניתן ביום 31 באוקטובר 2024.

עסקינן בערר שעניינו בהחלטת הוועדה המקומית לתכנון ובניה קריית מלאכי (להלן: "הוועדה המקומית") לדחות בקשה להיתר בניה הכוללת הקלות לניוד שטחי שירות מתת הקרקע לקומות העליונות והגדלת תכסית בית מגורים, בנסיבות בהן בהנחיות המרחביות הרלבנטיות נקבע כי לא תאושר הגדלת תכסית.

העוררים טענו כי מדובר בהנחיה מרחבית שאינה תקפה ואינה עומדת בהוראות הדין, מפני שהיא עוסקת בנושא בו לא ניתן לשלול את שיקול הדעת של הוועדה המקומית.

ועדת הערר קבעה כי אין לוועדה המקומית סמכות לאשר הקלה מהנחיות מרחביות. האפשרות לערור על הנחיות מרחביות קבועה בסעיף 145ד(ז) לחוק התכנון והבניה, ובענייננו אין מחלוקת כי על ההנחיות האמורות לא הוגש ערר. נקבע, כי ספק רב האם ניתן לתקוף הנחיה מרחבית בדרך של "תקיפה עקיפה" במסגרת ערר על החלטת הוועדה המקומית המתייחסת להנחיות המרחביות (הגם ששאלה זו לא הוכרעה במסגרת הערר ובנסיבותיו).

לגוף העניין, נוכח העובדה כי הוועדה המקומית ראתה בהנחיה המרחבית כמסמך מדיניות ודחתה את הבקשה להגדלת תכסית לגופה (ולא בשל חוסר סמכות לסטות מהנחיה מרחבית), הרי שוועדת הערר בחנה את החלטה הוועדה המקומית לגופה; וקבעה כי בנסיבות העניין יש מקום לסטות מהמדיניות.

אין מקום לקבוע אירוע מס חדש שאינו קבוע בחוק שעניינו חריגה מהותית מנספח מנחה

ערר (קמ) 8002-01-24 אל התור יזמות בע"מ נ' ועדה מקומית לתכנון ובניה ערד (נבו, 15.10.2024)

בוועדת ערר לתכנון ובניה מחוז דרום (להלן: "ועדת הערר"), בפני יו"ר הוועדה עו"ד עמית אופק, ניתן ביום 15 באוקטובר 2024.

עסקינן בערר על שומת השבחה מכרעת, שניתנה בעקבות אישור מספר הקלות ביחס למגרש בערד, לרבות הקלה לשינוי מיקום חניה מתת הקרקע לעל הקרקע אשר בה עוסק הערר. העוררת טענה, בין היתר, כי לא הייתה מניעה למקם את החניה מעל הקרקע לפני אישור ההקלה, שכן נספח הבינוי של התוכנית הרלבנטית (המציג חניות תת-קרקעיות) הינו מנחה בלבד; ועוד היא טענה כי אין בעובדה שפורסמה הקלה על פי דרישת הוועדה המקומית כדי לפגוע בזכותה לטעון בהליך ההשבחה כי מדובר בזכויות שהיו נתונות במצב הקודם.

ועדת הערר קיבלה את הערר והורתה למחוק מהשומה המכרעת את רכיב ההשבחה שעניינו שינוי מיקום חניה, אגב דחיית טענת הוועדה המקומית לפיה חריגה מהותית מנספח בינוי מנחה מחייבת הקלה. ועדת הערר קבעה לעניין זה, כי חריגה מנספח בינוי מנחה אינה מחייבת הקלה, ועל כן אינה מהווה אירוע מס המחייב בהיטל השבחה; והוסיפה וקבעה כי לעמדתה אין מקום לקבוע אירוע מס חדש שאינו קבוע בחוק - חריגה מהותית מנספח מנחה. ראשית, משום שמדובר בחריגה מעקרון החוקיות המחייב קביעה מפורשת בחוק לצורך חיוב במס. ושנית, משום שאין להוסיף ל"ערפלי" הקיים ממילא לעניין התוספת השלישית לחוק התכנון והבניה על-ידי קביעה לפיה במקרים בהם ישנה חריגה משמעותית מנספח בינוי מנחה תחול חובת תשלום היטל השבחה - קביעה אשר תפתח פתח לפרשנות מהי בדיוק אותה עוצמה שיש בה כדי להוות אירוע מס, והאם בנסיבות כל מקרה לגופו מדובר בחריגה מהותית או שאינה מהותית.

עוד נקבע, כי חרף העובדה שהעוררת פנתה לשמאי מכריע תחילה באופן המצביע על ויתור על טענות הנוגעות לעצם החיוב, הרי שבנסיבות המקרה יש לאפשר לעוררת לטעון כנגד עצם החיוב. זאת, בשל התחושה הברורה של חוסר צדק בסכום ההיטל שהוטל על מגרש זה לעומת מגרשים אחרים.

ניתן להגיש ערר מכוח סעיף 112(א) לחוק התכנון והבניה רק על החלטת ועדה מקומית בדבר אישור תוכנית או דחייתה

ערר (מרכז) 1057-09-24 אורי רבינק נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה מודיעין מכבים רעות (נבו, 7.10.2024) בוועדת ערר מחוזית לתכנון ובניה מחוז מרכז (להלן: "ועדת הערר"), בפני יו"ר הוועדה, עו"ד סיגלית אסיג צרויה, ניתן ביום 7 באוקטובר 2024.

עסקינן בבקשת רשות להגשת ערר מכוח סעיף 112(א) לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק") על החלטת הוועדה המקומית לתכנון ולבניה מודיעין מכבים רעות (להלן: "הוועדה המקומית") לאשר תוכנית להפקדה בתנאים.

ועדת הערר דחתה את הבקשה וקבעה, כי מלשון סעיף 112(א) לחוק עולה כי רק על החלטת ועדה מקומית בדבר אישור תוכנית שבסמכותה כאמור בסעיף 62א לחוק או דחייתה, רשאים לערור בפני ועדת ערר. בענייננו, בקשת הרשות להגשת הערר הוגשה ביחס להחלטת הוועדה המקומית לאשר תוכנית להפקדה. מלשון סעיף 112(א) לחוק עולה כי ההחלטה לאשר את התוכנית להפקדה אינה מהווה החלטה לאישור התוכנית או דחיית התוכנית ולפיכך אינה מקימה זכות ערר.

עוד קבעה ועדת הערר, כי המקרה הנדון אינו נכנס בגדר אותם מקרים חריגים בגינם ניתן לקבוע כי התנאים שהתנתה הוועדה המקומית בהחלטה על הפקדת התוכנית מציבים דרישות בלתי סבירות, שמטרתן לאיין את התוכנית או לשנותה עד בלי הכר, באופן שניתן לראות בתוכנית כתוכנית שנדחתה. זאת מאחר שהחלטת ההפקדה קובעת נסיגה של 2 מ' מגבול המגרש, הטמעת פתרון ניקוז ואישור פתרון קונסטרוקטיבי, תנאים אשר אין בהם כדי לשנות את התוכנית לבלי הכר, שכן מטרותיה ועקרונותיה נשמרים.

אין לחרוג מפרק זמן של 6 שנים למימוש היתר בניה

ערר (מרכז) 1049-08-24 י.ב.ג.ל אור ייזום והשקעות בע"מ נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה נתניה (נבו, 28.10.2024) בוועדת ערר מחוזית לתכנון ובניה מחוז מרכז (להלן: "ועדת הערר"), בראשות יו"ר הוועדה, עו"ד דביר סגלוביץ, ניתן ביום 28 באוקטובר 2024.

עסקינן בערר על החלטת רשות הרישוי של הוועדה המקומית לתכנון ובניה נתניה (להלן: "הוועדה המקומית") לדחות בקשה למתן היתר בניה.

במוקד הערר עמדה שאלת פרק הזמן המירבי למימוש היתר בניה מכוח תקנות 59-60 לתקנות התכנון והבניה (רישוי בנייה), תשע"ו-2016 (להלן: "תקנות רישוי בניה"). כרקע כללי נציין, כי בתקנה 59(א) לתקנות רישוי בניה נקבע כי תקופת תוקפו של היתר היא שלוש שנים מיום שניתן; וכי רשות הרישוי רשאית לקבוע להיתר תקופת תוקף ארוכה יותר שלא תעלה על שש שנים, אם ראתה כי היקפה ומורכבותה של העבודה או הבניה מצדיקים זאת. בתקנה 60(א) לתקנות רישוי בניה נקבע, כי מוסד התכנון שנתן את ההיתר יחדש או יאריך את תוקפו של היתר, לבקשת בעל ההיתר, לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים.

העוררת טענה, כי תקנות אלו מאפשרות להאריך את תוקפו של היתר בשני שלבים: פעם אחת מכוח תקנה 59(א) לשלוש שנים, ופעם שנייה מכוח תקנה 60(א) לשלוש שנים נוספות, כלומר פרק הזמן המירבי להיתר לשיטתה הוא תשע שנים. הוועדה המקומית טענה, מנגד, כי הארכת תוקפו של היתר או חידוש היתר שפקע יתאפשרו לתקופה של עד שלוש שנים, ובלבד שתקופת התוקף המצטברת של ההיתר לא תעלה על שש שנים.

ועדת הערר אימצה את עמדת הוועדה המקומית לעניין זה, וקבעה כי הארכה או חידוש תוקפו של היתר נועדו לאפשר את מיצוי פרק הזמן המרבי שניתן היה לקבוע מראש להיתר בהתאם לתקנה 59(א) לתקנות רישוי בניה, קרי 6 שנים. ועדת הערר הזכירה בהקשר זה גם את תקנות 20 ו-20א לתקנות התכנון והבניה (בקשה להיתר, תנאים ואגרות), תש"ל-1970, אשר בוטלו עם התקנתן של תקנות רישוי בניה, ואשר לפיהן היתר בניה היה תקף לשלוש שנים, וניתן היה להאריך את תוקפו לשנתיים נוספות או לשלוש שנים מטעמים מיוחדים שיירשמו (כלומר תקופת מצטברת של 6-5 שנים).

ועדת הערר מינתה שיקולים התומכים בהגבלת תקופת תוקפם של היתרי בניה וביניהם: מניעת קיבוע סטטוס קוו תכנוני, עידוד בניה מיידית, צמצום אי ודאות תכנונית, איזון בין זכויות הפרט לאינטרס הציבורי, ועוד; והדגישה כי ככל שיגדל פער הזמנים בין התכנון המושגי לבין הביצוע המעשי בשטח, יגבר החשש לאי-התאמה ביניהם.

עוד נקבע, כי לוועדת הערר אמנם נתונה הסמכות להיכנס בנעלי ועדה מקומית לתכנון ובניה ולהאריך מועד הנוגע להיתר בניה, אך אין בהכרח בסמכות זו כדי לאפשר הארכה העולה על פרק הזמן המרבי הקבוע בתקנות 59-60 לתקנות רישוי בניה.

כדי להנות מפטור מהיטל השבחה לפי סעיף 19(ב)(4) לתוספת השלישית, נדרש להוכיח כי החייבת בהיטל הינה עמותה ואין די בכך שהתוכנית המשביחה כוללת גם תועלת ציבורית

ערר (מרכז) 8026-05-24 טפירו אנשים בונים לאנשים בע"מ נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה פתח תקווה (נבו), 13.11.2024

בוועדת ערר מחוזית לפיצויים והיטלי השבחה מחוז מרכז (להלן: "ועדת הערר"), בראשות יו"ר הוועדה, עו"ד דביר סגלוביץ', ניתן ביום 13 בנובמבר 2024.

עסקינן בערר שבמרכזו שאלת זכאות העוררות לפטור מהיטל השבחה, בהתאם לסעיף 19(ב)(4) לתוספת השלישית לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965, הקובע, בין היתר, כי לא תחול חובת היטל בשל השבחה במקרקעין השייכים למוסד דת אשר אינו עוסק לשם קבלת רווחים (להלן: "סעיף הפטור"); וביתר פירוט השאלה שנדונה הינה האם יש להעניק פטור מהיטל השבחה לגוף עסקי, בגין תוכנית שיוצרת גם תועלות ציבוריות.

ועדת הערר השיבה לשאלה זו בשלילה, וקבעה כי מטרת סעיף הפטור היא להקל על מוסד ציבורי המבצע בניה לצורך ציבורי, בהתאם למטרות המנויות בסעיף הפטור. לפיכך, התנאי הבסיסי שנקבע בסעיף הפטור מתייחס לזהות החייב, הנדרש להיות מוסד הפועל ללא כוונת רווח. על כן, לפי ועדת הערר, אין די בכך שהתוכנית המשביחה כוללת גם תועלות ציבוריות; ויש להוכיח כי החייבת בהיטל הינה עמותה, דבר אשר לא הוכח בנסיבות העניין.

תוכנית רג/1800 תיחשב לתוכנית כוללנית על אף שלא הוגדרה כך בהוראותיה

ערר (ת"א) 8256-09-23 עימנואל נכסים בע"מ נ' ועדה מקומית לתכנון ובניה רמת-גן (נבו, 7.11.2024)

בוועדת ערר לתכנון ובניה מחוז תל אביב (להלן: "ועדת הערר") בפני יו"ר הוועדה עו"ד יפעת בן אריה שטיינברג, ניתן ביום 7 לנובמבר 2024.

במסגרת ערר זה נדונה שאלת מעמדה של תוכנית רג/1800 "תוכנית מתאר למתחם הבורסה" (להלן: "תוכנית רג/1800") לצורך גביית היטל השבחה. קרי, האם יש לראות בתוכנית רג/1800 כ"תוכנית כוללנית" - על אף שלא הוגדרה כתוכנית כוללנית בהוראותיה - כך שלא ניתן יהיה לגבות בגינה היטל השבחה בטרם אישור תוכנית מפורטת מכוחה, בהתאם לתוספת השלישית לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק").

נציין, כרקע כללי, כי תוכניות כוללניות הוחרגו מהגדרת המונח "תוכנית" בסעיף 1(א) לתוספת השלישית לחוק. בסעיף 4(א) לתוספת השלישית לחוק נקבע כי ההשבחה בגין התוכנית הכוללנית, אם הייתה, "תיווסף" לשומת ההשבחה שתיערך לאחר אישור תוכנית מכוח התוכנית הכוללנית.

ועדת הערר קבעה כי תוכנית רג/1800 היא "תוכנית כוללנית" בהתאם לסעיף 62א(ג) לחוק, על אף שלא צוין בתקנון התוכנית במפורש שמדובר בתוכנית כוללנית, וזאת משני טעמים: ראשית, משום שבחינת הליך אישורה של תוכנית רג/1800 בוועדה המחוזית מעלה כי הוועדה המחוזית דנה בה כתוכנית כוללנית לכל דבר ועניין, החל משלב הפקדה ועד אישורה בפועל ופרסומה למתן תוקף, ואף קיבלה החלטה פוזיטיבית לפיה מדובר בתוכנית שחלה בחלק משמעותי ממרחב התכנון. שנית, משום שבחינת תקנון תוכנית רג/1800 לגופו של עניין, מוביל למסקנה כי התוכנית אכן כוללת מאפיינים של תוכנית כוללנית כפי שנקבעו בחוק, כגון, למשל, הוראות מפורטות למתן היתר בנייה רק לשטחי ציבור, העובדה כי התוכנית קובעת באופן ברור כי זכויות הבניה מכוחה הן זכויות מקסימליות שאינן מוקנות, ועוד.

מחלקת תכנון ובניה פישר (FBC & Co.)

למידע נוסף אנו עומדים לרשותכם בכל שאלה או הבהרה ונשמח לסייע ככל הנדרש.

03-6944190

ygorelik@fbclawyers.com

עו"ד יניב גורליק

הכלול באגרת מידע זו הוא מידע כללי בלבד, הוא אינו חוות דעת משפטית או ייעוץ משפטי ואין להסתמך עליו. כל הזכויות שמורות לפישר (FBC & Co.) להירשם למייל זה או להסרה מרשימת התפוצה: news@fbclawyers.com